Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 36 TUESDAY, FEBRUARY 24 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 24-го ЛЮТОГО 1998 р. Ч. 36 РІК CV

Патріярх УАПЦ скаржиться на посадника Києва

Київ (УНІАР). — Патріярх Української Автокефальної Православної Церкви Димитрій поскаржився Президентові на голову київської державної адміністрації Олександра Омельченка, звинувативши його у провокуванні конфлікту між громадами УАПЦ і УПЦ Київського Патріярхату.

У своєму відкритому листі до Президента Димитрій висловлює незадоволення розпорядженням О. Омельченка відмовити у легалізації належности храму св. Миколая „Набережного" громаді УАПЦ. На думку Патріярха, таким чином О. Омельченко намагається передати цей єдиний храм, який належить УАПЦ, громаді УПЦ Київського Патріярхату.

УАПЦ звертається до Президента з вимогою скасувати розпорядження, а також повернути в користування Патріярхату УАПЦ Свято-Андріївський храм. Цей храм передано УАПЦ наприкінці 1991 року й тоді ж зачинено на ремонт.

УАПЦ вимагає слідства і притягнення до кримінальної відповідальности співробітників Печерського управління внутрішніх справ Києва, винних у захопленні приміщення, архіву та майна Патріярхату УАПЦ 29-го листопада 1996 року.

Тепер Патріярхат міститься у кількох кімнатах у будинку, що знаходиться на будівельному майданчику. 19-го лютого там посвячено відкриття каплиці Димитрія Солунського. На надзвичайно просте убранство церкви владика не нарікає. „Церква не повинна демонструвати приклад розкоші, люди чекають від церкви взірця виваженості і стриманости", — сказав він.

П. Мовчан критикує антиукраїнські партії

Київ (УНІАР). — Політичні партії, програми яких пропагують інтеграцію з Росією і проголошують необхідність надання російській мові державного статусу, є антидержавними і антиконституційними. Таку заяву зробив голова Товариства "Просвіта" Павло Мовчан на пресовій конференції.

Серед таких партій Павло Мовчан назвав Соціял-Ліберальне Об'єднання (СЛОн), Громадянський Конгрес України (ГКУ), Партію "Союз", Партію "Трудова Україна", Комуністичну Партію України, Прогресивну Соціялістичну Партію України (ПСПУ). На його думку всі ці партії проводять "спекулятивну" політику, "грають конституційними засадами" своєх передвиборчих програм на незадоволенні народу важким економічним станом в Україні.

Товариство "Просвіта" звертається до Президента та інших керівників держави з вимогою здійснити заходи щодо згаданих партій згідно з чинним законодавством України. Як заявив П. Мовчан, усі ці партії, а також їхні газети, принаймні, мають пройти перереєстрацію в Міністерстві Юстиції України.

Конференція УСКРади відбудеться в Ужгороді

Чикаго. — Тут перебувала у гостях в українських кооперативних колах голова правління Кредитової Спілки „Ховсен" з Ужгороду Лідія Зілгалова. В часі розмов із провідними особами українського кооперативного руху дійшло до рішення, що 3-тя Світова конференція Української Кооперативної Ради відбудеться цього року при кінці серпня і на початку вересня в Ужгороді на Закарпатті.

Розмову із З. Зілгаловою поміщено на сторінках „Свободи" в числі 34 з 20-го лютого ще перед її відвідинами у Чикаго та рішенням відносно конференції.

Л. Кравчук став почесним доктором УКМА

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 17 лютого, о 3-ій годині по полудні відбулося урочисте вручення диплому почесного доктора наук Університету "Києво Могилянська Академія" колишньому Президентові України Леонідові Кравчукові.

Як сказано у повідомленні пресового центру університету, присвоєння цього почесного звання є визнанням заслуг Л. Кравчука у відродженні та становленні університету: саме Леонід Кравчук (тоді голова ВР України) 19-го вересня 1991 року підписав розпорядження ч.1570-XII про відродження Києво-Могилянської Академії. Це дозволило після 175-річної перерви знову відкрити двері університету.

Вчена рада Національного Університету "КМА" постановою з 21-го січня 1998 року прийняла рішення про надання Л. Кравчукові цього почесного звання.

Урочиста церемонія та виступ Кравчука перед студентами, викладачами та представниками засобів масової інформації відбулася у Конгрегаційній залі Староакадемічного корпусу.

Л.Кравчук назвав цю подію досить приємною на тлі надзвичайно нестабільної економічної ситуації в Україні та "тотальної кризи влади". В інтерв'ю кореспондентові УНІАР президент університету "КМА" Вячеслав Брюховецький зауважив, що колишнього президента нагороджено за допомогу у здійсненні 1991 року "першого кроку" щодо відновлення Києво-Могилянської Академії, в той час, коли "ніхто цього не міг навіть спodіватися".Тепер академія процвітає, багато викладачів радо приїжджають з інших країн, вже були перші випускники.

Л. Кучму закликають поважати демократію

Київ (УНІАР). — На адресу Президента України Леоніда Кучми надійшов лист із Страсбургу, Франція, від Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Европи (КМРВ РЕ) із закликом поважати місцеву демократію в Києві та Ялті.

Конгрес місцевих і регіональних влад Ради Европи вважає незадовільною ситуацію, що склалася з місцевою владою в Україні, особливо, в столиці. У четвер, 12-го лютого, президент КМРВ РЕ Кльод Егі скерував Президентові України Леонідові Кучмі лист, у якому нагадує про неодноразові заклики КМРВ до українського Уряду "усунути значний дефіцит законів з місцевого самоврядування". Сьогоднішня практика, підкреслюється в листі, значно відстає від стандартів і принципів Європейської хартії місцевого самоврядування, підписаної Україною та ратифікованої в 1997 році.

У листі звернено увагу на рішення Верховного Суду України з 21-го січня, що підтверджує незаконне усунення Леоніда Косаковського з посту посадника Києва. Це рішення, пишуть автори листа, повинно бути негайно виконане у відповідності з законами держави, яка є правною. КМРВ РЕ висловив занепокоєння у зв'язку з недавніми подіями в Ялті, "де центральний уряд призначив офіційну особу в якості посадника і голови адміністрації з подальшим використанням поліції для того, щоб запобігти суперечностям з міськими радниками".

КМРВ РЕ закликав Президента України негайно ухвалити закони щодо муніципальних виборів у Києві і закон про статус Києва у відповідності з Европейською хартією місцевого самоврядування і повідомив, що за муніципальними виборами в Україні 29-го березня слідкуватиме група спостерігачів із КМРВ РЕ.

На даний час КМРВ РЕ готує звіт про місцеве і регіональне самоврядування в Україні, який буде представлено на пленарній сесії КМРВ РЕ 26-28 травня 1998.

Україна й Узбекістан підписали договір про дружбу

Київ. — 19-го лютого президенти України і Узбекістану, Леонід Кучма і Іслам Карімов, підписали договір про дружбу й ряд торговельних угод, повідомили засоби масової інформації.

„Ми прагнемо співпрацювати у будівництві залізниць, видобутку нафти і газу, — сказав узбецький президент перед тим, як вирушити в Україну з офіційною візитою.

Мети своєї він досяг, оскільки Київ погодився надавати допомогу Ташкентові у будівництві залізниць, доріг і газопроводів. Зі свого боку Узбекістан експортуватиме в Україну бавовну й інші товари. За передбаченнями І. Карімова, потенційний товарообіг між двома країнами може сягнути 1 блн. дол. Минулого року ця цифра становила 320 млн. дол.

Узбецький президент зустрівся також з головою Верховної Ради Олександром Морозом, який заявив, що Україна придивляється до економічних реформ в Узбекістані. О. Морозові сподобалося те, що реформи ці відбуваються „на правній основі і при цьому не зруйнована система соціяльного захисту". Після зустрічі з І. Карімовим голова Верховної Ради сказав журналістам, що узбецький досвід проведення реформ може бути використаний в Україні. У свою чергу узбецька сторона хоче запозичити досвід державно-правної реформи в Україні.

І. Карімов на зустрічі з О. Морозом висловив сподівання, що парламент України якнайшвидше ратифікує договір про дружбу між двома країнами і запросив голову Верховної Ради відвідати Ташкент з офіційною візитою.

Президент підписав закон про вибори в Криму

Київ (УНІАР). — 18-го лютого на пресконференції в президентській адміністрації представник Президента України у Верховній Раді Роман Безсмертний повідомив, що Леонід Кучма підписав закон про вибори в Автономній Республіці Крим.

Згідно з законом, вибори у Криму відбудуться 29-го березня, в той самий день, як і по всій Україні. На думку Р. Безсмертного, підписання цього закону — „один із найкращих прикладів за останній час, як шляхом співробітництва Президента і парламенту вдається вирішувати таку достатньо болючу і складну проблему як проблему формування представницького органу в Автономній Республіці Крим".

На підписанні знаходиться закон про Верховну Раду Автономної Республіки Крим. Р. Безсмертний висловив сподівання, що „в такий же толерантний спосіб, шляхом взаємодії, будуть вирішуватись питання і про Севастопіль, і про Київ, і про проблему приватизації".

Смертність надто висока

Київ (АТН-УНІАР). — Демографічна ситуація в Україні набула гостро критичного характеру, заявив минулого тижня на колегії Міністерства Охорони Здоров'я міністер Андрій Сердюк.

За офіційними даними, в Україні перевищення кількости померлих над кількістю народжених за 1991-97 роки становило 1.5 млн. осіб. За цей же період тривалість життя чоловіків скоротилася на 4.4 року, жінок — на 2.2 року і становила відповідно 61.6 року та 72.8 року.

Міністер охрони здоров'я заявив, що торік на потреби медицини з бюджету було виділено лише 40 відс. від необхідного.

Таїлянд подає добрий приклад

Бангкок, Таїлянд. — Цими днями в Таїлянді розпочато загальнонаціональну кампанію, вже другу з черги, спрямовану на зміцнення єдности і моральної стійкости народу країни. Вона має назву „Дій правильно!" і є, властиво, продовженням попередньої масової пропагандивної кампанії, яка пройшла під гаслом „Таїлянці допомагають таїляндцям!".

Таїлянд належить до тих держав Південно-східньої Азії, яких спіткала глибока економічна і валютна криза. Різні країни і різні уряди по-різному намагаються побороти тяжкі наслідки „чорної смуги", що їх покрила після багатьох років успішного економічного розвитку і матеріяльно-культурного процвітання. Однак, при неоднакових підходах до проблеми виходу з кризи спостерігається спільну для всіх азіятів характеристичну рису, яка полягає у внутрішній їхній спрямованості на те, що у спільній скруті громадяни повинні думати спершу про об'єднані дії, про долю держави, країни. При цьому вони, також з патріотичних засад, покладаються на власні сили.

Під час цієї другої кампанії стверджується, що громадяни повинні купувати товари, випродуковані лише в самому Таїлянді, а не дорогі імпортовані речі, на які витрачається виснажені кризою валютні запаси. Також звучать заклики ощаджувати електроенергію, бензину і прісну воду.

Таїлянд практично не має власних корисних копалин і цілком залежить від достави енергоносіїв з-за кордону — зокрема від близькосхідньої нафти. Вартість цих доставин становить значну частину теперішнього бюджетового дефіциту.

Таїляндська економічна криза спричинила значне збільшення кількости невиплачених позик. Міжнародний валютний фонд надав урядові кредитовий пакет на суму 17.2 блн. дол., щоб унеможливити дальше знецінення валюти і біржевих паперів.

К. АННАН ДОГОВОРИВСЯ З ІРАКОМ

Багдад, Ірак. — Тут у неділю, 22-го лютого, Речник Організації Об'єднаних Націй заявив, що іракський президент Саддам Гуссейн погодився на продовження перевірки інспекторами ООН запідозрілих місць можливого переховання чи виробництва зброї масового винищення, а зокрема у його власних палатах. Цієї згоди, що у висліді погасила можливий військово-збройний удар ЗСА на Ірак, домігся після тригодинної особистої зустрічі з С. Гуссейном генеральний секретар ООН Кофі. Аннан.

Виглядає, що Ірак бодай покищо погодився відтягнути майже всі свої дотеперішні вимоги, включно з вимогою обмеження часу для згаданих інспекцій. Уряд президента Билла Клінтона тепер перевірить подробиці цього договору, котрий на думку офіційних чинників ООН задоволить вимоги Вашінгтону.

К. Аннан вірить, що досягнутий ним договір буде відповідати всім 15 представникам країн-членів Ради безпеки, підкреслив Фред Екгардт, речник генерального секретаря ООН. Жодних подробиць договору не буде подано до загального відома, поки К. Аннан не представить його Раді безпеки.

Тим часом Уряд президента Б. Клінтона поставився досить скептично до цих успіхів К. Аннана в Іраку та попереджає, що в цьому випадку діла, а не слова потрібні для ліквідації існуючої кризи з Іраком. Крім того, офіційні чинники ЗСА зазначують, що навіть як С. Гуссейн погодився на всі вимоги ЗСА і Британії щодо беззастережних перевірок підозрілих місць переховання і виробництва зброї масового знищення, то справжній доказ його дотримання зі сторони Іраку насправді покажеться у майбутньому.

Своєї бочздатної готовости в околицях Перської затоки ЗСА не збираються припиняти, з уваги на досягнутий К. Аннаном договір, бо досі офіцянки С. Гуссейна не були довготривалими.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЗАГАЛЬНОУКРАЇНСЬКЕ ОПИТУВАННЯ

КИЇВ. — Фонд "Демократичні ініціятиви", співзасновник об'єднаного пресцентру "Вибори-98", спільно з фірмою "Соціс-Геллап" на початку лютого 1998 року провів загальноукраїнське опитування. Директор фонду "Демократичні ініціятиви" Ілько Кучерів, експерт фонду Ірина Бекешкіна, президент фірми "Соціс-Геллап" Микола Чурилов та завідуючий відділом соціяльнополітичних досліджень Олександр Стегній ознайомили журналістів з результатами досліджень громадської думки щодо виборів. Порівняння відповідей за 1994 і 1998 роки щодо надій населення на ці вибори свідчить про зростаючий песимізм. Люди все менше вірять у демократичність виборів. Проте досить великий відсоток виборців визначилися за яку партію голосуватимуть. Участь у виборах мають намір взяти 63 відсотки опитаних. Із 1,800 респондентів 17 відсотків підтримують Комуністичну Партію, особливо у східних та південних областях. Друге місце за популярністю має Народний Рух України, його підтримують 5,4 — 6,8 відс. залежно від регіону. Третє місце посіла Соціял-Демократична Партія України, яку підтримують 4,3 — 5,2 відс. Чотирьохвідсоткову межу долає також бльок Соціялістичної та Селянської партій, якому висловили підтримку 3,2 — 4,4 відс. опитаних.

Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З ПРАВООХОРОНЦЯМИ

КИЇВ. — Вкрадені мільйони сьогодні кинуто на передвиборчу кампанію людьми, які хочуть "покласти до кишені" всю країну, заявив Президент України Леонід Кучма на нараді керівників правоохоронних органів. Злочинном перед народом, назвав Президент те, що діялося до недавнього часу у нафтогазовій сфері з "благословення" Кабінету Міністрів. Неприпустимим назвав Президент затягування розслідувань отих "газових справ". Директор Національного бюра розслідувань Василь Durдинець заявив, що перевірки газопостачальних фірм проводилися як у центрі, так і в регіонах. На нараді також повідомлено, що майже 40 відсотків всього економічного потенціялу України зосереджено поза контролею держави. За словами В. Дурдинця, перед виборами ці гроші намагаються "відмити".

ЛІКАРІ ПРОТЕСТУЮТЬ НА РОБОЧИХ МІСЦЯХ

РІВНЕ. — Акцію протесту на робочих місцях проводять лікарі Рівенської обласної дитячої лікарні. Лікарі вимагають звільнення головного лікаря та його заступника, забезпечення лікарні всім необхідним для надання невідкладної допомоги, а також виплати заробітньої платні, яку вони не отримували останні шість місяців. Лікарі висловили готовість розпочати голодівку протесту.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ЩОРІЧНИХ ЗБОРІВ ЕБРР

КИЇВ. — Сюди 16-го лютого прибули виконуючий обов'язки президента Европейського банку реконструкції та розвитку Чарльз Франк та генеральний секретар Европейського банку реконструкції та розвитку Марія Коста. Мета візити — ознайомлення з ходом підготови до щорічних зборів Ради керівників Евробанку, що відбудуться у столиці України 8-12-го травня цього року.

СТРІЛЯЛИ В ЖУРНАЛІСТА

ОДЕСА. — Тут здійснено замах на редактора газети "Слово" і кореспондента газети "Ізвестія" Леоніда Капелюшного. Замах вчинено посеред дня, коли редактор ішов до будинку міськвиконкому. Побачивши пістолет в руках одного з пасажирів автомобіля, що стояв неподалік, Капелюшний спробував утекти та кулі його наздогнали, бо двоє невідомих вискочили з автомобіля і двічі вистрелили. Упевнившись, що влучили в жертву, злочинці втекли. Свідками злочину були кілька перехожих. Л. Капелюшного поранено в спину та в руку. Після операції лікарі повідомили, що журналіст втратив багато крови, але тепер стан його задовільний. Потерпілий вважає, що причиною замаху є призначення його на пост голови міської виборчої комісії. Посадник Одеси Едуард Гурвіц скритикував керівництво правоохоронних органів за те, що досі не розкрито жодного голосного злочину. Якщо ситуація не зміниться, зазначив Е. Гурвіц, то забезпечити охорону всіх, задіяних у виборах, абсолютно неможливо і спрогнозувати дальший перебіг подій ніхто не зможе. Тим часом міліція знайшла автомобіль, яким користувались злочинці. Крім того, слідство встановило, що вони стріляли не з пістолета Макарова, хоча ви-користовували патрони від цієї зброї.

УКРАЇНА — ЗА МИРНЕ ВИРІШЕННЯ ІРАКСЬКОЇ ПРОБЛЕМИ

КИЇВ. — „Україна виступає за розв'язання іракської проблеми мирними шляхами; застосування сили може розглядатися як крайній і небажаний засіб", — заявив на пресконференції в Міністерстві Закордонних Справ України керівник Управління інформації МЗС Віктор Нагайчук. Він також додав, що Україна сильно зацікавлена у підтримці миру і стабільности на Близькому Сході через його географічну близькість.

У СВІТІ

У БРЮССЕЛІ, СТОЛИЦІ БЕЛЬГІЇ, минулої середи, 18-го лютого, Північно атлянтійський оборонний союз (НАТО) вирішив продовжити свою мирну місію у Боснії після вигаснення теперішнього мандату, котрий кінчається в червні. Тепер там під зарядом НАТО перебуває 34,000 війська, кількість котрого може зменшитись після крайових виборів осінню цього року. Амбасадори 16 країн-членів НАТО погодились, що дальша присутність військ є конечною, якщо Дейтонський мирний договір з 1995 року має мати можливість бути успішним після повного його введення у життя. Гавіє Соляна, генеральний секретар НАТО, має про це повідомити інші країни, котрі не є членами. Ніхто не сподіється у цьому випадку будь-яких заперечень, а також уважають що Рада безпеки Організації Об'єднаних Націй затвердить цей план.

В АМЕРИЦІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА НЕУСПІХ минулотижневого публічного віча в Колюмбусі, Огайо, на котрому виступали такі урядові світочі як Меделин Олбрайт, секретар Державного департаменту, Вілліям Рубін, секретар Департаменту оборони, та Самюел Бергер, дорадник президента для справ безпеки, президент Билл Клінтон дальше намагається переконувати всіх про правильність його політики щодо Іраку. У всіх своїх виступах Президент підкреслює, що коли насправді виникне потреба військово-збройного удару на Ірак, то вся країна об'єднається та підтримає цю акцію. Крім того, Б. Клінтон пробує всіми можливими способами втихомирити гостру критику про те, що ЗСА всецілo не підтримували поїздки Кофі Аннана, генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй, до Іраку, щоб особисто переконувати Саддама Гуссейна розв'язати існуючу кризу мирним способом.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.co

Діти — це майбутність

У сьогоднішньому світі всякий турбується в першу чергу своєю майбутністю та намагається якнайкраще до неї приготовитися. Майбутності, як і людські долі, бувають різними, тому по — різному до них підготовляються. Одні турбуються своєю долею, інші непокояться майбутністю своїх рідних і близьких, а ще інші переживають і тривожаться прийдешністю цілих народів. Однак турботи про майбутність у нашому сьогоденні обмежуються до клопотань про вчасні матеріяльні забезпечення себе і своїх найближчих. Для цього витрачується велику кількість праці, зусиль і гроша на ризиковні припустимі успіхи, а з тим, можливо, і матеріяльно безпечне завтра.

Серед усіх цих клопотань мало хто застановляється над тим, якою зарисовується майбутність його країни і народу, серед яких йому прийдеться бути частиною тієї майбутности.

В Америці під сучасну пору починають бити в дзвін тривоги про те, якою буде ця прийдешність, коли країна тоне у клопотах скандалів, свавілля, злочинности, наркоманства та возвеличення тих, які шахрайством, брехнею та обманом вибиваються на визначні провідні місця серед громадськости. З цього приводу президент Билл Клінтон повсякчасно закликає та переконує громадськість брати активну участь у забезпеченні майбутности країни та включатися у змагання за її долю. Долю Америки він визначає зацікавленням і турботою загалу, його вкладами у покращання ситуації, а зокрема вкладом у дітвору, котра за правилами природи творитиме ту майбутність. А майбутність буде дорівнювати нашим сьогоднішнім праці та клопотанням про дітвору, її духовий і матеріяльний добробут.

Зі свідомістю цього трудного завдання, що його від кожного з нас вимагає сьогодення, Уряд створив цілий ряд програм, якими намагається забезпечити матеріяльні потреби цієї частини дітвори в країні, котра їх з тої чи іншої причини не має. Крім того, постійно ведеться натиск на поліпшення освіти у публічних школах з вірою, що це один із головних засобів підготови майбутнього покоління до його прийдешніх обов'язків.

Однак у всіх цих намаганнях зі сторони Уряду та громадськости вкладати сьогодні для того, щоб могти збирати плоди у майбутньому, треба пам'ятати одну незаперечну правду, що ніяка допомога не має таких успіхів, як здобуття будь-яких осягів власними силами. А для дітвори найкращими лекціями для подолання будь-яких життєвих перешкод є лекції, котрі діти отримують від батьків: любов і захист, дисципліна і вказівки та засвоєння віри у свої власні сили. Все це можуть діти винести тільки зі здорових і нерозбитих родин, які вже у своїй структурі є позитивним впливом на вразливі дитячі душі. Матеріяльне багатство в ніякому разі не ґарантує, що ці батьки зуміють забезпечити своїх дітей якраз згаданими конечними атрибутами, так само як вбогість не є показником того, що ці батьки цього не потраплять втілити у своїх дітей.

У кожному випадку, немає жодного сумніву в тому, що від сьогоднішнього покоління батьків, державних керівників, пересічних громадян і виховників залежить, якою буде майбутність. Всі вони мають бути прикладами та дороговказами для тих, що прийдуть на їх місце, бо в іншому випадку стануть спричинниками негараздів своїх власних дітей.

Бо майбутність це — сьогоднішні діти, а на їх виховання та підготову до прийдешности ніхто не має більшого впливу, як сьогоднішнє доросле покоління. Тому доложім всіх зусиль для того, щоб майбутність для всіх тих, які будуть з неї користати, була світлою, спокійною та повною успіхів.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Ярослав Гайвас

ОСТАННІЙ АТЕНТАТ НА ПРЕЗИДЕНТА ГРУЗІЇ

Остання спроба вбити президента Грузії Едуарда Шеварднадзе була дуже серйозною і близькою до успіху. На жаль, інформації про неї в світових засобах скупі. Видно, є якісь вийнятково важливі причини для цього.

Хто є його ворогом?

Це вже не перший атентат. Дотеперішні були виконувані грузинськими ворогами Шеварднадзе, і дехто вважав, що мали вони місце завдяки московській допомозі, але дотепер не були подані докази на це. Зате недавно опубліковані деякими урядовими колами, наприклад, Туреччини, матеріяли подають, що різні секретні служби співпрацювали між собою у таких ділах, і навіть деякі державні служби сприяли убивникам на терені інших держав проти діячів тих держав. В останній атаці на Шеварднадзе були вжиті важкі гранати і кулемет. З доступних інформацій виходить, що тільки щасливий випадок дозволив Шеварднадзе вийти живим. Загинув тільки один з його охоронців, один з напасників і ще когось було поранено. Отже, охорона президента була на висоті, її реакція була дуже швидка і це, мабуть, спасло його.

Як відомо, Вашінгтон підтримує президента Шеварднадзе, його внутрішню і зовнішню політику, і це було однією з причин, що Вашінгтон вислав свою слідчу групу експертів для співпраці з грузинськими. Це ще тільки підкреслило серйозність того атентату. Становище на Близькому Сході щораз критичніше, а небезпека американської бомбової, а може навіть сухопутньої, атаки на Ірак, про що говорять американські офіційні чинники, на багато ступенів загострює цю критичність. Немає сумніву, що на Близькому Сході є сили, які намагаються довести загострення до критичної точки з метою викликати збройний конфлікт.

Є ще можливий інший мотив, а саме довести американську публічну опінію до стану, як це вже було не раз, коли вона змушувала державну Адміністрацію до відступу з такого терену. Хоч тепер у справах на Близькому Сході, мабуть, це неможливе. Тим більше, що випадки терроризму там набирають макабричних форм, як це показала остання така акція в Аммані, столиці Йорданії. В домі заможного підприємця відбувалося прийняття з нагоди закінчення посту, що в магометан є великим святом. На цьому було сім осіб, а між ними іракський дипломат. Терористи вдерлися всередину, зв'язали усіх учасників прийняття, всім сімом перетяли горло, а відтак дорізали їх ножами. В живих залишилася тільки служанка-грекиня, яка приготовляла й подавала їжу. Її також порізано, але не дорізано. Тепер вона зізнає про перебіг та учасників убивства. Акція ця своєю жорстокістю, мабуть, не має собі рівних. Виглядає, що це згори запланована провокація, але хто ті люди, що доконали її?

Хто були вбивники? Хто був наказодавцем і яка його ціль, що штовхнула його і виконавців до такого нелюдського вчинку? Можливо, слідство не дасть відповіді, як немає відповіді і в інших того роду випадках. Ось минулого року в Савдійській Арабії якісь терористи вбили майже 20 американських вояків, підірвавши будинок, у якому вони жили. Ми знаємо, як американці піклуються своїми вояками. Роками шукають за одним, що пропав, на слідчі заходи видають величезні суми. А в цьому випадку про результат ані словечка. Але треба сподіватися, що у випадку останнього атентату на Шеварднадзе таки відкриють правду і подадуть до публічного відома.

Чому судять Йоселіяні?

Перше підозріння падає на грузинських противників Шеварднадзе, одначе багато аргументів є проти цього. Деякі з противників його, й то ті, що готові братися за зброю, сидять у тюрмах, а проти одного з них та його середовища відбувається судове оскарження. Це колишній співробітник Шеварднадзе і навіть його заступник на одному з постів — Джаба Йоселіяні. Йоселіяні — грузинський патріот, колишній політв'язень російсько-совєтських тюрем і концентраційних таборів. В часі постання нової, національно-демократичної Грузії вони разом з Шеварднадзе творили її. Він був одним із засновників і керівників націоналістичної бойової організації „Мхедріоні". Ця організація відзначилася в боротьбі з абхазьким повстанням, яке співорганізувала Москва, дала їй зброю і старшин, а на кінець кинула їм у підмогу своє військо. Очевидно, що з такою силою не могли собі дати ради грузинські самостійники. За порадою американців, Шеварднадзе мусів шукати порозуміння з Москвою. Росіяни пішли на це, звернули свій фронт проти абхазців і помогли грузинам. Але грузини мусіли заплатити за це. Грузія мусіла стати членом СНД і погодитися на російські ґарнізони на своїй території, які є там донині. „Мхедріоні" намагалися використати важке становище Шеварднадзе, одначе він собі дав раду з ними, розв'язав їхні формації. Частина з них пішла у підпілля і звідси продовжила боротьбу проти нього. Навіть деякі з них взяли участь у бомбовій атаці проти нього, і тому дехто припускає, що і в останньому нападі вони партиципували, хоч Йоселіяні категорично заперечує це — мовляв, з тюрми він не має можливости керувати підпіллям.

Українська ситуація подібна до грузинської

Ця драматична ситуація в дечому нагадує українську. Бо до протиставлення Йоселіяні і його групи урядові і політиці Шеварднадзе треба додати ще один феномен. За влади президента Ґамсахурдії Йоселіяні також відсидів рік у тюрмі і невідомо, до чого було б дійшло між ними, коли б не поразка Ґамсахурдії, після якої він загинув не зовсім виясненою смертю. А тепер до того доходить ще один факт: Шеварднадзе створив діловий уряд, який задовільно виконує свої обов'язки, він послідовно зміцнює державну самостійність Грузії, він намагається з іншими сусідами, наприклад, з Україною, створити тривале порозуміння і довести не лише до успішної співпраці, але до спільних оборонних зв'язків, що дуже важливе. Правда, він колишній комуніст, перший секретар Комуністичної партії Грузії, він брав активну участь у поборюванні грузинських і всіх інших національних патріотів у Совєтському Союзі, він був міністром закордонних справ СССР в уряді Ґорбачова... Але тепер він добре керує державним кораблем Грузії. Правда, Шеварднадзе покищо не береться усунути російських гарнізонів з Грузії. Але де його сили на це? Протестувати проти присутности російських з'єднань на терені Грузії він не перестає, але покищо цього замало, а на більше він не має змоги.

Грузія, як і Україна та інші суверенні держави, що постали на звалищах СССР і не хочуть допустити до поновної російської „федерації", бо СССР також був федерацією, яка додушувала поневолені нею народи. І щоб назавжди не допустити до цього, треба створити зовсім нову духово-культурну, економічну, соціяльну, а насамперед силову систему. Саме тепер час творити це. І президент Шеварднадзе робить це, й то з чималим успіхом. Грузію, як і Україну та інших, нищать російські переваги в економіці, спеціяльно у могутньому російському промислі, у відносно наладнаному транспорті, в багатстві природних сирівців, а спеціяльно — в джерелах енергетичних засобів. А це все треба заступити державними структурами. Це все забере чимало часу. Але це фундамент для дальших кроків. І тому на Шеварднадзе і Алієва вже було стільки замахів. І саме тому важко припустити, що й останній замах на Шеварднадзе міг бути з боку його національних противників. Це акція ворожих рук!

Власне вони, колишні комуністи Алієв, Кучма, Шеварднадзе, як і інші, добилися присутности американської воєнної фльоти на водах Чорного моря, і десантників в Середній Азії. І це не кінець. Це початок довгого ланцюга, що веде до остаточної перемоги.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Богдан Марків

Концерт музики Шопена

Програма чергового концерту серії Музика в Інституті, що відбувся в середу, 11-го лютого, була присвячена одному з найцікавіших композиторів-романтиків — Фредерикові Шопенові (1810-49).

Шопена можемо назвати виїмком серед композиторів XIX століття тому, що він львину частину своєї творчости обмежив до фортепіяну. Виглядає, що інспірація композиторові приходила, слухаючи звуків того інструменту. Серед скупої камерної спадщини у Шопена 19 пісень, які нагадують мазурки або народні пісні, що їх скорше можна почути у перекладах на західньоевропейські мови, а польських текстів із-за трудности мови не виконується.

В нас зайшов виїмок. На сцені інституту появився новий виконавець — баритон Олег Чмир. Співак симпатичного вигляду з приємним, широкого діяпазону, голосом і солідною сценічною заправою. Він виконав сім пісень, з котрих три — „Утіха", „Мелодія" та „Весна" — проспівав німецькою мовою, а інші — „Перстень", „Подвійний кінець", „Бажання" і „Додому" по-польськи. Фортепіяновий супровід до пісень виконав Володимир Винницький.

В пісні „Мелодія" виконавець вірно передав болісні емоції, вбудовані композитором з приводу незавидної долі Польщі під російською кормигою. Однак ліричні пісні мали більший резонанс: Олег Чмир співав їх по-польськи з пам'яті. Хоч деякі польські слова мали українську фонетику, зате виконавець чувся краще з оригінальним текстом. Настрій і характер пісень були подані публіці з належною культурою та нюансами жалісної резиґнації у пісні „Перстень" чи задушевної надії у пісні „Бажання".

Програму концерту відкрив відомий піяніст В. Винницький чотирма Мазурками опус 17. Мазурка — польський народний танок, що вийшов з народної пісні провінції Мазовше. Ці танки мають чітку ритміку з акцентами на будь-яких долях такту. Всі Мазурки у Винницького вийшли з елеґантною віртуозністю і таке виконання тяжко імітувати. А після вокальних точок на закінчення першої частини заграв Скерцо г-моль опус 20, знане із-за того, що у повільну частину Шопен вплів мелодію польської колядки „Спи, Ісусе, спи", мабуть, як вислів настальгії за рідним краєм в перші роки еміґрації. Шопен, мабуть, був першим, що уживав фолкльорних зразків у клясичній музиці.

По перерві піяніст В. Винницький виконав „Баляду Ас-дур" і „Сонату б-моль". Обидва твори набрали популярности як серед виконавців, так і серед слухачів, своїми великими піяністичними вимогами. Винницький був у своїй стихії — всі складні пасажі виходили перлисто чітко, помимо великої швидкости, знову ж у ліричних місцях його звук набирав ніжної м'якости. Дуже важним елементом у виконанні Шопенових творів є „темпо рубато", що у нашого виконавця вийшло з природною спонтанністю.

В. Винницький виявився піяністом непересічної інтеліґенції з подивляючою технікою. Виконавець одначе набув хибний звичай — гомоніти під час гри. Це варто було б йому заперестати, так само як і публіці аплявдувати у невластивих місцях, наприклад, після першої частини сонати.

Світлана Кузьменко

Усі ідуть

Реклама, як відомо, ще не правда.
А найчастіше — зовсім навпаки.
Питають мудрі у людей поради.
І так уже було у всі віки.

А світлі духом йдуть крізь всі негоди.
За сяйвом правди — їх єдина путь.
Усі ідуть. Та не усі проходять.
Лиш тільки сильні духом перейдуть.

Борис Кожин,
віцеадмірал, депутат
Верховної Ради України

Військово-морські сили України

I

Майже шість років минуло відтоді, як Президент України Леонід Кравчук 6-го квітня 1992 року видав указ про призначення командувача військово-морськими силами (ВСМ) України, з метою вирішення болючої для молодої незалежної держави проблеми — відродження української фльоти. Добре відомо: ця проблема й сьогодні є і актуальною, і болючою, бо ситуація, яка заіснувала після рішення Президента зформувати ВМС України на базі сил Чорноморської фльоти, розташованих на теренах України, значно змінила пляни. Розпочалися події, які ми щоденно відчуваємо, котрі спрямовані на повернення історії до минулого, ставлять під сумнів бажання українського народу мати власну державу, Збройні Сили, Військово-морські сили України.

У розбудові Військово-морських сил України ми відчували моральну й матеріяльну допомогу та підтримку всього українського народу, і тепер, користуючись нагодою, звертаюся із словами щирої вдячности до тебе, великий і волелюбний український народе. Допомога у важкий час з усіх куточків рідної України, приїзди до Савастополя національних творчих колективів, приїзди українців із ЗСА, Канади, Німеччини тощо давали нам силу і надхнення, дозволили стояти і вистояти під тиском комуно-шовіністичних сил, започаткувати розбудову ВМС України як остою державности у кримсько-севастопольському реґіоні і півдні України.

Концепція є, безпеки нема

Є чимало прикладів новітнього українського патріотизму, які у вирі подій не виходять на поверхню, але я переконаний: за ним майбутнє.

У Севастополі капітан першої ранґи Анатолій Данилов закінчує написання книги про розбудову ВМС України. Ця книга написана про людей, які робили дуже важливу конкретну справу. Ми будемо мати можливість її прочитати, отримати об'єктивну інформацію про яскраві приклади можливого і неможливого, правдивого та абсурдного, безпечного та небезпечного на сучасному етапі.

Існування, самозбереження, економічний розвиток будь-якої суверенної держави залежить від здійснення цілеспрямованої внутрішньої та зовнішньої політики щодо захисту її національних інтересів. Україна не є вийнятком, навіть більше: Україна — яскравий приклад того, як через нездатність держави запевнити національну безпеку та її основний компонент — військову безпеку — вона постійно, протягом століть, втрачала свій суверенітет, а з ним і незалежність.

На превеликий жаль, за шість років існування незалежної української держави ми відчували постійну боротьбу корумповано-мафіозного клану за владу та власну кишеню, і комуно-большевицьких структур — за повернення України до колишнього Союзу, до тоталітаризму, до совєтської влади. Але в цій боротьбі знайшлися в Україні національно-патріотичні сили, які вийшли з народу і зуміли прийняти нову демократичну Конституцію України.

Із прийняттям Конституції України внутрішня боротьба загострилася, суперечності посилилися, економічна криза триває. Національно-патріотичні сили України зробили наступний крок, і Верховна Рада України, на підставі Конституції, прийняла концепцію національної безпеки України.

Схваливши цей документ, парлямент пропонував Кабінетові Міністрів України, міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, причетним до проблем національної безпеки, керуватися цією концепцією як основою державної політики. Концепцію національної безпеки України слід розглядати як законодавчий крок на шляху до повного державного суверенітету України, її територіяльної недоторканости та політичної незалежности. Саме ці три принципи Генеральна асамблея ООН, враховуючи розпад колоніяльної системи, який розпочався після Другої світової війни, ще у 1974 році проголосила постійними інтересами будь-якої країни.

Отож спираючись на принципи багатьох демократичних країн, головними об'єктами нашої власної національної безпеки ми маємо поставити захищеність життєво важливих інтересів кожного громадянина, його прав і обов'язків, а також суспільства та держави в цілому, їх захист від внутрішніх і зовнішніх загроз.

Сором'язливе замовчування можливої загрози для України збоку найвірогідніших супротивників — лише на шкоду національним інтересам України. Проаналізуємо ситуацію Захід — Схід.

Об'єднання Німеччини, ліквідація Варшавського пакту, розпад СССР, поява нових держав кардинально змінили геополітичну ситуацію в Европі. Утворилася група держав, які не можуть запевнити свою зовнішню безпеку власними силами. До того ж, деякі з держав в тій чи іншій формі висловлюють територіяльні претензії до сусідніх країн. Будівництво Европейського Дому, створення єдиної системи европейської безпеки, інтеґрація в економічні, політичні, військові европейські структури — мета кожної демократичної країни Европи. Але цей процес повинен йти у балянсі з об'єктивним рухом історії, зумисне його прискорення неприпустиме.

Верховна Рада України схвалила концепцію національної безпеки України і чітко визначила національні інтереси України та їхню пріоритетність. З огляду на існуючу загрозу безпеці України, головним пріоритетом є налагодження рівноправних та взаємовигідних зв'язків з усіма державами, інтеґрування в Европейську та світову спільноту, насамперед в ЕС, ОБСЕ, ЗЕС, НАТО.

Щодо Північно-атлянтійської асамблеї, то варто, нарешті, чітко визначитися: небезпеки з боку НАТО для нашої держави нема. Це — демократична структура, не аґресивна за своїм характером.

Усвідомлюючи, що Україна є центром Европи, я вважаю, що нам не байдуже, як живуть люди у західньоевропейських державах. Ці держави прийшли до майже прозорих кордонів, єдиної грошової одиниці (екю), інтеґрації в політичній, економічній, соціяльній, військовій, культурній та інших сферах; в них мінімальна місячна платня становить 1,000 долярів, а виробництво — на рівні світових стандартів.

Політика подвійних стандартів

Зовнішньополітична ситуація для України ускладнюється тим, що вона безпосередньо межує з Російською Федерацією, яка проголосила своїм зовнішньополітичним пріоритетом економічну та військово-політичну інтеґрацію післясовєтського простору, у якому вона прагне домінувати. Російська Федерація не відмовилася остаточно від територіяльних претензій до України. Крім того, в Росії відбуваються важко керовані і важко прогнозовані процеси. Російська Федерація фактично є постійним джерелом нестабільности й зовнішньої загрози для України. Чому?

(Продовження буде)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 28-го ЛЮТОГО 1998 р.

Джерзі Сіті, Н. Дж. Річні загальні збори 70-го Відд. УНС Т-ва „Український Клюб Поступовий" відбудуться о год. 6:00 при 244½ Fourth Street Jersey City, N. J. У програмі: вибір нової Управи та вибір делегата на 34-ту Конвенцію УНС. Марійка Галущак — секретар.

ПОДІЇ

ДОПОВІДЬ І ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ В НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує доповідь на тему „Що значить модернізм в українській літературі" і презентацію книги „Проявлення слова. Дискусія раннього українського модернізму. Післямодерна Інтерпретація". Виступатиме д-р Тамара Гундорова з Інституту Літератури ім. Т. Шевченка Національної Академії Наук України. Доповідь і презентація відбудуться у суботу, 28-го лютого, в домі НТШ, 63 Четверта аве. між 9-10-ою вулицями в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора.

В Кергонксоні засновано асоціяцію особливого призначення

Після вступних нарад Ініціятивної Групи у складі д-р Осип Мороз, Йозеф Стеклер, супервайзор міста Ваварзінг, Н. Й., Микола Оприско, Герієт Лоїзо (Шварц) і д-р Володимир Добушак, відбулися у неділю, 8-го лютого ц. р., збори громадян Кергонксону, Н. Й., і околиці, на яких засновано під тимчасовою назвою Українсько-Американська Асоціяція організацію особливого призначення.

Члени Ініціятивної групи з'ясували ціль і завдання такої організації. Вона мала б допомагати старшим громадянам, які мало обізнані зі складними федеральними і стейтовими законами, порадами у різних справах, зокрема здоров'я і забезпечення.

Ваварзінг готов взяти на себе частину коштів такого бюра, а решту мали б покривати члени групи. Канцелярія конгресмена Мовріса Гінчі теж обіцяла підтримку. Нам потрібно виявити себе, бути добре зорганізованою групою, бо тільки з такою групою управа Ваварзінгу буде рахуватися і дасть підтримку. До комітету повинні увійти на добровільній базі молоді люди з добрим знанням англійської мови.

У висліді широкої і ділової дискусії стверджено, що така організація дуже потрібна і важлива. Треба виклопотати в місті Ваварзінг місце в канцелярії, де могли б наші представники відбувати службові години.

До комітету погодились увійти ще такі громадяни крім наведених вгорі: Олег і Зеновія Стецики, Марія і Мирон Заяці, д-р Мирослав Зєлик, Ева Панчишин, Микола Вітенко, Віра Старух, Юрій і Марта Цюваники.

Д-р Роман Барановський

БАТЬКО МОНІКИ ЛЕВІНСЬКОЇ, відомої усім з її мнимих стосунків з президентом Биллом Клінтоном, які витворили цілу низку неприємностей для Білого Дому та країни в цілому, минулого тижня вирішив перервати свою мовчанку і звинуватив спеціяльного прокуратора Кеннета Старра у веденні слідства методами „МекКартськой ери". Крім того, д-р Бернард Левінскі твердить, що його дочка не могла зфабрикувати чи уявити своїх стосунків з Президентом. На його думку слідство ведене К. Старром є безсовісним і нелюдським, бо намагається впливати на маму, щоб переконувала дочку зізнавати перед федеральною лавою присяжних.

ВПЕРШЕ, ЗА СВОЮ 130-РІЧНУ історію канадський сенат усунув тимчасово одного зі своїх членів і також припинив виплату його заробітної платні. Мова про сенатора Ендрю Томсона, котрий велику кількість часу перебуває у Мехіко, а на парляментарних сесіях був всього 14 разів від 1990 року. Сенат — назначуване, а не виборче тіло, визнав Е. Томсона винним у зневазі та проголосував за тим, щоб припинити йому виплату заробітної платні.

У ПІВНІЧНОСХІДНЬОМУ АФГАНІСТАНІ тому два тижні багато лиха наків землетрус, але сніг і туман не дозволив на доставу негайної допомоги. Щойно в четвер, 19-го лютого, літакові винайміленому Організацією Об'єднаних Націй та Червоним Хрестом вдалося злетіти та на парашутах скинути конечну допомогу харчів і ліків. Згаданий літак вилетів з Пакістану до найбільш відокремленої околиці, де за досі здобутими даними загинуло понад 5,000 осіб, а 30,000 залишилось бездомними.

Упокоївся в Бозі Єпископ Паїсій

Як уже інформовано, Єпископ Паїсій, колишній Єпископ Південної Америки, а останні роки Єпископ-емерит Української Православної Церкви в ЗСА, упокоївся в Бозі 3-го лютого 1998 року на 85-му році життя, в Мінеаполісі, Міннесота, де він жив останні роки.

У мирі Василь Іващук, покійний Владика народився в селі Дубни на Волині, в Україні, 1913 року. В 1935 році закінчив учительську семінарію і розпочав свою діяльність як викладач. Згодом став директором семикласної школи та викладачем історії України в гімназії ім. Симона Петлюри в м. Дубно на Волині. У 1943 році вивезений німецькою окупаційною владою на примусову роботу до Австрії.

З 1945 до 1949 року Василь Іващук був студентом філософського факультету Українського Вільного Університету в Мюнхені, а водночас вчився і в Богословській Академії, також у Мюнхені.

1949 року, як багато його земляків з переселенських таборів Німеччини, імігрував до Стейтів Америки. Він був помічним у заснуванні Української школи при Українській православній катедрі св. Володимира в Чикаго, Іллиной. Але мав бажання продовжувати свою освіту і поширювати своє знання, тому вступає 1953 року в Бібліотекарську школу на Норт вестерн університет в Чикаго, і закінчує її в 1957 році званням магістра бібліотекарських наук. Незабаром він стає бібліотекарем в школі медсестер повіту Кук, і працює на цій посаді 19 років.

На протязі всіх років, як викладач і бібліотекар, Василь Іващук ніколи не відхилявся від своєї Церкви та брав активну участь у парафіяльному житті Чикаго. У 1977 році тоді Митрополит Мстислав покликав його до служіння Церкві, рукоположивши його 16-го квітня в диякони, а вже наступного дня, 17-го квітня, у священики. Незабаром о. Василя запрошено переїхати до осередку Митрополії в С. Бавнд Бруку і призначено бібліотекарем семінарії св. Софії. Водночас його призначено настоятелем парафії св. Софії у недалекому Байоні, Н. Дж. На цих посадах він служив 12 років.

Коли в січні 1988 року дружина о. Василя Євгенія померла, Митрополит Мстислав призначив його Єпископом УАПЦеркви на Південну Америку, яка знаходилася і знаходиться під омофором Митрополита УПЦеркви ЗСА. Отець Василь вибрав, як своє монашеське ім'я — Паїсій. Паїсій Величковський, афонський монах XVIII сторіччя, був особливим дороговказом для о. Василя на протязі всього життя, бо він був автором і перекладачем книг, відомих у всьому світі.

Єпископська хіротонія Владики Паїсія відбулася в Церкві-Пам'ятнику св. ап. Андрія у С. Бавнд Бруку 26-го лютого 1989 року. Святителями його були Митрополит Мстислав та Єпископ Білоруської Православної Церкви Ізяслав. Нововисвячений Єпископ Паїсій поїхав у свою епархію в Південній Америці, але виявилося, що його здоровельний стан не дозволить йому постійно там перебувати. Отже, він повертається до ЗСА, а свою епархію по змозі часто відвідуває, щоб задовольняти духовні потреби і полагоджувати адміністративні справи доручених його опіці духовенства і вірних, яких він щиро любив. Він був переконаний, що існує велика потреба заснувати в Південній Америці нашу Духовну семінарію. Містом для цього він вибрав Куритибу, в Бразилії. Розпочав кампанію збирання фондів по парафіях у ЗСА і зібрав, включно із щедрою пожертвою 10,000 дол. від УПЛіги, досить грошей, щоб купити будинок для семінарії і розпочати освітню роботу, яку він любив. Передав він ці фонди своєму наступникові Владиці Єремії під час його єпископської хіротонії в Куритибі у 1994 році. На жаль, Єпископові Паїсієві не довелося перед смертю відвідати новозаснованку семінарію, але він мав змогу познайомитися з першими її семінаристами, які сьогодні продовжують своє навчання в семінарії св. Софії у С. Бавнд Бруку.

Стан здоров'я не дозволяв Владиці Паїсієві продовжувати повністю свою єпископську діяльність. Одначе останні роки свого життя він був далеко не бездійним в житті Церкви. Він обслуговував, при потребі, різні парафії, а останні роки, після несподіваної смерти о. Мирона Пахолка, виконував обов'язки настоятеля парафії св. Михаїла в Міннеаполісі. О. Василь їздив на багато різних конференцій і продовжував збільшувати своє знання й освіту до останніх днів свого життя. Особливо його цікавила молодь Церкви, і він був присутнім на всіх конференціях УПЛіги і успішно промовляв до членів Молодшого відділу Ліги. Він впливав на життя молодих так, як міг би впливати їхній дідусь, і, незважаючи на серпневу спеку, навіть бував по два тижні на таборах учнів церковних шкіл та підлітків у Таборі Всіх Святих в Емлентоні, Пенсильванія. Молодь його обожнювала за його готовість поширювати її знання про віру, про її спадщину, а, головно, про великий привілей — жити у Богом благословленній країні Вашінгтона — ЗСА.

Єпископ Паїсій був палким любителем книг та зібрав велику особисту бібліотеку, яку подарував нашій Бібліотеці св. Софії в адміністративному центрі Церкви у С. Бавнд Бруку. Він ніколи не втратив свого бажання вчити і до кінця свого життя був готовий і здібний втягнути своїх слухачів у дискусії на різні теми, особливо, коли йшлося про історію України та її Церкви та їхнє відношення до решти світу. Як член Собору Єпископів і Ради Митрополії Української Православної Церкви ЗСА, він був представником нашої Церкви на горезвісному похороні Його Святости Патріярха Володимира в Києві. Під час нападу міліції на учасників похорону, митру Владики Паїсія пошкоджено ударом гумового кийка одного з міліціонерів, присланих, щоб розігнати зібраних. Владика до кінця життя носив ту митру, щоб не забути цей страшний випадок та пам'яти, що життя в його рідній країні ще далеко не спокійне.

В останніх роках Владика Паїсій часто згадував, що найважливішим моментом в його житті була подія, коли він стояв у великій Церкви Константинопольській під час того, коли Українська Православна Церква ЗСА, нарешті, зайняла своє правне місце між Православними Церквами світу, і він чув, як його вірні співають „Вірую" і „Отче наш" українською мовою, у молитовному єднанні з Вселенським Патріярхом та архиєреями — членами Святого Константинопольського Синоду.

Владика Паїсій залишив у смутку дочку Ірину Степову, з якою він останньо проживав у Мінеаполісі, другу дочку Марію Трусевич з чоловіком і трьома дітьми з Чикаго та три сестри — Олену, Ганну й Параскевію і брата Теодозія — в Україні.

Похоронні відправи розпочали Парастасом у церкві св. Михаїла в Мінеаполісі, Міннесота, в суботу 7-го лютого, о год. 2:00 по полудні і продовжувалися в понеділок і вівторок 9–10 лютого в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в осередку Митрополії УПЦеркви ЗСА в С. Банд Бруку.

Нехай душа нашого улюбленого Владики Паїсія знайде вічний спокій в Господніх оселях, де немає ні недуги, ні журби, ні зітхання. Нехай він зазнає вічного щастя, а пам'ять про нього нехай буде з роду в рід.

Н. Н.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого невіджалуваного ДРУГА і гімназійного товариша

сл. п.
ЯРОСЛАВА (СЛАВКА) СИСИНА

жертвують 300.00 дол. на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля та висловлюють співчуття дружині Славка Марії, дочкам Данні і Ромі та синові Андрієві.

Також наші щирі співчуття сестрі Іванці та братові Романові.

ГУНЧАК ТАРАС — СЛОНЕВСЬКИЙ АЛЕКСАНДЕР
ЗІНИЧ ВОЛОДИМИР — СОХАН ІГОР
КРАМАРЧУК МИРОН — ТОМОРУГ ЯРОСЛАВ
ОБУХ БОГДАН — ТИТЛА БОГДАН
РАБІЙ БОГДАН — ТИТЛА МАРКІЯН
ТИТЛА ЄВГЕН

У глибокому смутку повідомляємо рідних, знайомих і друзів, що 21-го лютого 1998 р. відійшла у вічність наша найдорожча СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.
ОКСАНА ВІРА РАК
з роду ГАВРИЩАК
нар. 9-го квітня 1908 р. у Львові

ПАНАХИДА відбудеться 25-го лютого о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку. Відвідини також від год. 2-ої по пол.

ПОХОРОННІ СЛУЖІННЯ в четвер 26-го лютого, год. 9:30 ранку з похоронного заведення П. Яреми до українької католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак тлінні останки спочинуть на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
сестра — КЛЯВДІЯ ОЛЕСНИЦЬКА
племінниця — НАНА ЛЯРСЕН з родиною
племінники — МАРКО ОЛЕСНИЦЬКИЙ з родиною
— АНДРІЙ ЯРОШ з дружиною КАРЕН
сестра — МАРТА ЯРОШ з чоловіком
ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Замість квітів просимо складати пожертви на Будівельний Фонд Українського Музею в Ню Йорку і церкву св. Юра.

З невимовним жалем ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що в неділю 22-го лютого 1998 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність по довгій недузі наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п.
ПЕТРО ПАВЛО ГАНКЕВИЧ

Нар. 27-го січня 1930 року в селі Звиняч, Україна.

ПАРАСТАС з ПАНАХИДОЮ — в понеділок 23-го лютого о год. 7:30 веч. і у вівторок 24-го лютого о год. 7:30 веч. в Yonkers Funeral Home 107 Yonkers Ave., Yonkers, NY (914) 963-4343.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в середу 25-го лютого, о год. 10:00 рано у церкві св. Михаїла в Yonkers, N.Y., а відтак на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Hamptonburg, N. Y.

У глибокому смутку залишилися:
дружина — ІВАНКА
сини — АНДРІЙ
— ТИМІШ з дружиною МИРОСЕЮ
— ТАРАС
брати — СОФРОН з дружиною ІРЕНОЮ і родиною
— о. мітрат РОМАН з дружиною ОЛЕЮ
сестра — ОЛЕНА в Україні
братова — АНЯ з родиною
сваха — КСЕНЯ ДРАҐАН з родиною
родини — ГАНКЕВИЧІВ, ЛЕВИЦЬКИХ, ШУХЕВИЧІВ, СТАРОСОЛЬСЬКИХ, СОНЕВИЦЬКИХ, ПЯСЕЦЬКИХ, ГРИЦІВИХ і ЧАБАНІВ та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Просимо згадати його у своїх молитвах.
Вічная пам'ять!

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ
повідомляє:
НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

XI — 97

	200 дол.	д-р Ігор і Зеновія Кунаш;
по	100 дол.	Олена Кульчицька, д-р Александер Стрільбіцький, д-р Олег Снилик, д-р Ярослав Музичка (в пам'ять бл. п. д-ра Андрія Жгути, Нік і Стефанія Чорні.
по	50 дол.	Михайло Ковальчин, Марта Рудик, д-р Жерард і Оксана Сидорак;
по	30 дол.	Віра Сендзік, Ф. Шатинський;
по	25 дол.	Віллєм Осадчук, Ірена Чуміловська, Богдан і Теофілія Артимишин;
по	20 дол.	Андрій і Катерина Бук, Петро Бойчук;
	15 дол.	Дмитро Ласевич;
по	10 дол.	Іванна Скарупа, Стефан Курилас.

На поміч дітям в Україні зложили:

	100 дол.	Товариство Українських Сеньйорів у Філядельфії;
по	50 дол.	д-р Лев і Ірена Кушнір, Ф. Шатинський, Ігор Шуст;
по	25 дол.	Володимир Скоцен, Ірена Чуміловська

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

	200 дол.	Петро і Марія Кондрат;
по	100 дол.	Зеновій і Оксана Яримович, Олена Кульчицька (в пам'ять бл. п. Люби Осадци);
по	50 дол.	Володимир Скоцен, Стефанія Цегельська;
	25 дол.	Ольга Дубик;
по	20 дол.	Володимир і Марія Луців, Зиновій Савицький, Микола Климишин;
по	5 дол.	Наталія Власов, Володимир Левицький.

XII — 97

	1,000 дол.	Ярослав Червоняк;
	350 дол.	Адріян Долінський;
	300 дол.	Ігор Мельникович (замість квітів на могилу бл. п. родичів Анни і Петра Мельникович), бл. п. Василя Паліжа, бл. п. Олени і Мирослава Сиваввка;
	200 дол.	Марія Іськів;
по	100 дол.	Стефан і Володимира Сливоцькі, д-р Ярослав Рожанковський, д-р Роман і Анна Максимович;
	75 дол.	д-р Мирослав і Люба Прокоп;
по	50 дол.	д-р Стефан Ничай, Ірена Литвин, проф. Василь Маркусь, Микола і Текла Борис, Віра Савойка (в пам'ять бл. п. Лідії Савойки);
	40 дол.	Гоффман-Ла Рош (в пам'ять бл. п. Любови Осадци);
	30 дол.	Богдан і Стефанія Макух;
по	25 дол.	Теодор Кулинич, Роман Качай, Остап Зинюк, Іван Скіра, Стефан і Луїза Галайда, Іван Стефанов, Модест Артимів, Ярослав Качай, Володимир Терлецький;
по	20 дол.	Александра Флорчук, Семен Гасяк, Марія Оксана Бачинська, д-р В.Т. Жила, Марія Палідвор, Ірена Козак, Петро Грицяк, Михайло і Софія Микисвич;
	15 дол.	Антоній Заліский;
по	10 дол.	Анна Король (в пам'ять бл. п. Романа Короля), Анна Тарнавська, Теодор Рак, Богдан Принада.

На поміч дітям в Україні зложили:

	235 дол.	д-р Лев і Ірена Кушнір;
	100 дол.	Допомогова Секція Укр. Конгресового Комітету.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

	100 дол.	Марія Дозорська (в пам'ять мужа бл. п. Мирослава Дозорського);
	50 дол.	Катерина Березяк (замість квітів на могилу мужа бл. п. Володимира Березяка).

Українське Патріярхальне Товариство, Відділ Баффало, Н.Й. — Оксана Бережницька, голова.

	348.75 дол.	збірка Відділу на Патріярший Фонд;

В пам'ять бл. п. Анни Дякун зложили:

	10 дол.	Іван і Анна Кордупель.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

	1.000 дол.	Роман Конотопський;
	100 дол.	Ярослав Борачок (в пам'ять мужа бл. п. Маріяна);
	50 дол.	Михайло і Катерина Коцай (в пам'ять бл. п. Анни Дякун);
	20 дол.	Олена Хомин.

Замість квітів на могилу бл. п. Олени Алексевич-Оціпко зложили у Філядельфії:

	300 дол.	Адріян і Христина Салук і діти Наталія і Никола;
по	100 дол.	Зенон і д-р Тетяна Цісик, Марта Оціпко, Володимир і Ірина Медухи;
по	50 дол.	д-р Романа Навроцька, Оксана Ванчицька, Е. Липиский, д-р Дарія Химич;
по	30 дол.	Маркіян і Люба Онуферко, Віра Пак;
по	25 дол.	Сидір і Евгенія Новаківські, інж. Юліян і Олена Головчак, Богдан і Стефа Катамай, Теодора Кузмович, Марія Тоцко і Чет Стіховскі, д-р Ярослав Колибабяк з дружиною, Омелян і Марійка Гельбіг, д-р Дарія Кострубяк, д-р Лев і Ірена Кушнір, Меліта Мартинович, Анна Олійник, Катлін Каллаган, Клер Колеман, Нанси Гесс;
по	20 дол.	Ольга Якубовська, Татяна Данилів, Оксана і Олена Поритко, Тамара Стадниченко, Микола і Марія Кассіян, Тарас і Ірина Ілинчицькі, д-р Ярослав і Татяна Тоган, Ірена Новоженюк, Донна Садова;
по	10 дол.	Анастазія Жилава, Ірена і Марія Плахта, Анна і Марійка Папроцька.

В пам'ять бл. п. Ярослави Ісаїв зложили:

по	100 дол.	Лікарський Фонд шпиталя Фітзджералд Мерси, Вірджінія Болмарціч;
	30 дол.	Курран і Коннорс;
	25 дол.	Аніта і Хріс Д. Галліґан.

На Беатифікацію Метрополита Андрія Шептицького в пам'ять бл. п. Романа П. Булика зложили:

по	50 дол.	Надія Булик з родиною, Лонйо і Йоланда Булик, Ольга Головецька, Елеоноре Албани, Михайло Дорота, Ірена Яворська, Іван Марковскі, Анна Марковска, Анна Олексишин;
	30 дол.	родина Новаківських;
по	25 дол.	Віра Пак, С. і М. Білас, Мирослав і Христина Лисобей;
по	20 дол.	д-р Евген Новосад, Микола Шмотолоха, Олена і Юліян Головчаки, Евген і Стефанія Зиблікевич, Осип і Надія Німілович.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS №. 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027.

УНС і нові імігранти

З надбанням Україною державної незалежности збільшився потік людей, які приїздять до ЗСА в пошуках праці, освіти чи з метою возз'єднання родин. Цей потік назвали „четвертою хвилею" еміграції. 14-го грудня 1997 року в церкві св. Івана в Ньюарку, Н. Дж., відбулась зустріч створеної при храмі організації „Четверта хвиля" (голова Слава К. Гатала, тел.: (908) 903-1055) із заступником предсідника Українського Народного Союзу, д-ром Нестором Олесницьким. В зустрічі взяла участь також голова організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні Божена Ольшанівська. Зустріч проходила переважно у формі запитань і відповідей. Оскільки д-р Н. Олесницький є за фахом правником, то й розмова точилася довкола юридичних питань перебування українців в Америці.

У спільній розмові було з'ясовано, що прибулі останнім часом до ЗСА українці, на відміну від так званої третьої, повоєнної хвилі еміграції, не поспішають вступати до будь-яких організацій, зокрема до УНСоюзу. Які причини цього? На це запитання д-р Олесницький відповів так:

— Сучасна еміграція, на відміну від повоєнної, політичної, є переважно економічною. Люди шукають можливости поліпшення свого матеріяльного стану, багато хто вважає своє перебування в ЗСА тимчасовим і тому не бачить потреби ангажуватися в діяльність не тільки УНС, а й інших організацій. Ці люди міркують: ми обійдемося без забезпечення свого життя і здоров'я в УНС, нам не потрібний відпочинок на Союзівці, ми проживемо без української газети „Свобода" і т. п. На їхню думку, УНС не може запропонувати ті вигоди чи полегші, які відповідали б новоприбулим.

Н. Олесницький розповів присутнім про історію виникнення і розвитку УНС, який для українців першої еміграційної хвилі був великим помічником, а нерідко й останньою надією для осиротілих після втрати годувальника родин. Утворений 104 роки тому Український Народний Союз провадить різноманітну діяльність у збереженні і розвитку надбань української культури, у роки поневолення України в УНС плекали українську мову й літературу, зберегли для нащадків великий доробок українських вчених і літераторів, виростили нове покоління діячів Церкви, науки і культури. УНС здійснює забезпечення життя своїх членів, яке дозволяє уникнути труднощів в наглих випадках, допомагає придбати житло чи закласти своє підприємство, дати дітям освіту, забезпечити власну старість. Варто ознайомитися з усіма програмами УНС, щоб переконатися у тому, що членство в цій організації, випробуване на досвіді багатьох поколінь, дає тільки користь.

— Ми хочемо чути від вас, — продовжив Н. Олесницький, — а що спонукало б вас належати до УНС? Чи є ще щось, що ми можемо зробити для вас? Ви повинні ввійти в товариства, які вам імпонують, щоб їх поліпшити, оновити. Так чинили мої батьки, люди їхнього покоління, які приїхали сюди по війні й відразу ж ввійшли до Союзу, молодечих організацій, а невдовзі перебрали на себе ролю, бо їх попередники були вже втомлені, старші віком і перестали робити те, що цікавило тодішніх новачків. Ось тепер приїхали ви і принесли з собою гарну мову (можете й нас навчити), маєте український дух і можете, приєднавшись до Союзу, кредитівки чи Пласту, сказати: ваша діяльність нас не задовольняє! Тоді ми запитали б: „То скажіть, що вас цікавило б? Бо ми можемо усе поліпшити взаємно — і для нас, і для вас... Ми домовились, як ви можете поліпшити УНС чи СУМ чи кредитівку". Але я зауважив, що „четверта хвиля" чомусь не любить організуватися... Не творить своїх товариств, не приєднується до існуючих... Я не осуджую вас, бо розумію, звідки ви приїхали, бо знаю, що впродовж вашого життя біля вас існували організації, до яких вас змушували записуватися, хоча вони вам нічогісінько не давали... А з часом ви відчуєте особливості американської культури і переконаєтесь, що ліпше мати справу зі своїми, які розмовляють вашою мовою, ліпше працювати разом, ніж самому, мати поради від тих, хто живе тут довший час. Можливо, за кілька літ ви почнете творити свої організації, але вони злучаться з існуючими.

Учасники розмови звернули увагу Н. Олесницького на ту обставину, що газета УНС „Свобода" мало орієнтована на „четверту хвилю", новоприбулі не мають нагоди прочитати, крім нечастих публікацій агенції „Паллада", ту інформацію, яка допомагала б їм почати нормальне життя у новій країні. Н. Олесницький зауважив, що певним шляхом до появи такого роду публікацій в „Свободі" було б збільшення числа членів Союзу й передплатників газети серед „четвертої хвилі", бо тоді вони мали б і своє представництво в Екзекутиві УНС, і могли б очікувати від редакції задоволення своїх запитів, тепер же понад 8,000 передплатників „Свободи" належить переважно до еміграції старої дати і тому газета хоче вдовольняти людей, які оплачують її видання. Водночас Н. Олесницький погодився з думкою про те, що було б добре збільшити число матеріялів в „Свободі", адресованих новоприбулим з України, більше розповідати про їхнє життя.

На зустрічі було порушено ряд питань, які визначають добробут і безпеку нових імігрантів. Гість „четвертої хвилі" застеріг своїх слухачів від спроб нелегально дістати „зелену картку", нелегально влаштуватися на роботу, уникнути сплати податків. Закони ЗСА не спрямовані на переслідування і утиск людей, вони сприяють їхньому добробутові, але ці закони треба поважати, їх треба знати й керуватися ними у щоденному житті. При влаштуванні на працю треба мати письмовий контракт, щоб знати, яку роботу і коли саме треба виконати, як вона буде оплачена. Такий контракт можна підготувати навіть в українській мові — це теж буде легально. Наявність контракту вбереже вас від багатьох прикрощів, навіть шкод, бо, скажімо, працедавець може оскаржити вас в суді за невчасне чи недобросовісне виконання роботи і без контракту ви неминуче програєте. Не підписуйте контракт, не прочитавши його!

Докладно розглянено організацію забезпечень в ЗСА, до яких багато з новоприбулих має упереджене ставлення. УНС теж продасть потрібні вам забезпечення або порадить, як їх полагодити. Саме зараз в УНСоюзі впроваджуються новації, спрямовані на полегшення життя його членів. Забезпечення можна перервати, а потім поновити. Його можна можна мати, якщо ви надалі проживатимете в Україні. Кожній людині потрібне фінансове плянування особистих видатків, забезпечень, інвестицій. На власному прикладі Н. Олесницький розповів, що тепер купує особливо високе забезпечення свого життя, бо має двох синів, які починають студії й не хотів би, що якесь нещастя зашкодило добробутові його сім'ї, але коли сини закінчать свої студії, він оцінюватиме власне життя і здоров'я дешевше. Саме це є одним з елементів плянування, передбачення, які вимагають видатків, але дають почуття безпеки. Кожен повинен думати про старість і смерть, можливе каліцтво, захворювання. Не можна жити надією, що з вами нічого не станеться, коли статистика, на жаль, свідчить про протилежне. Закони ЗСА забезпечують ряд соціяльних пільг своїм мешканцям, але про них теж треба подбати завчасно.

Присутні почули професійні поради щодо державної допомоги на навчання, складання заповіту, підкріплені прикладами з життя застереження від зберігання своїх заощаджень поза банком чи іншими установами, які не тільки збережуть ваші фонди, а й забезпечать певне їх зростання.

„Український Народний Союз існує для вас і якщо ви до нього не вступите, то не буде нагоди мати такий союз для наступного покоління", — цими словами закінчив зустріч д-р Н. Олесницький.

Л. Хмельковський

Спортові вісті

Редагує Омелян Твардовський

Ця школа заслуговує на нашу підтримку

Цими днями до Управи УСЦАК наспів лист і прилеглі матеріяли, що їх передала прихильниця українського спорту Божена Ольшанівська. Йдеться про єдину україномовну середню школу в зрусифікованому місті на півдні України — Миколаєві. Радісна й сумна дійсність тієї школи. Радісна тим, що вона неначе оаза в африканській пустелі існує і розвивається і в ній навчаються 1,044 учні. Навчання ведеться українською мовою. Талановитих і здібних учнів навчають мудрі вчителі-патріоти, не зважаючи на складні умови і залеглі місяцями платні. Усі вони горді з того, що маємо свою рідну школу, свою рідну мову, свою Україну, пише директорка школи Тетяна Блакитна. Сумна дійсність, що ця школа і досі не удостоїлася належної їй державної підтримки.

З прочитаних матеріялів виходить, що в цій школі дошкульно відчувається брак словників, довідників, художньої літератури, комп'ютерів, бандур. Найбільша в місті спортова заля тієї школи не має м'ячів, спортового інвентаря й обладнання. „Нам в російськомовному місті дуже складно, — пише директорка, — але віримо, що хоч нашим нащадкам, як не собі, збудуємо нову хату, нову Україну".

В грудні минулого року школа відсвяткувала свій п'ятирічний ювілей. Ось як про цю подію написала газета „Радянське Прибужжя", орган Миколаївської Обласної Ради, в числі з 20-го грудня 1997 року: „П'ять років тому ті перші іменини молодої незалежної держави ми порівнювали з віком немовлятка. А той факт, що тоді ж у 1992 році в обласному центрі щойно збудованій ще одній середній школі міста ч. 57 відразу ж надавався статус 'української національної', — сприймався не лише глибоко символічно, а й по-особливому відповідально. Освітяни говорили, що коли вдасться подібним школам в Україні реалізувати себе в цьому новому призначенні, лише тоді можна чекати, що уникнемо кривизни у становленні нової моделі власної національної школи. І ось, нарешті, є привід повернутися до цих полемічних роздумів, оскільки підстави для цього — вочевидь."

Незалежній Україні сповнилося шість років, українській національній середній школі ч. 57 м. Миколаєва — п'ять. Далі кореспондент О. Ментель подав уривки з розмови, яку він провів з директоркою Блакитною. В цій розмові директорка розповіла про непрості перші роки становлення школи. „Тоді формувалася індивідуальна навчально-виховна модель нашого закладу, йшов відбір експериментальних форм педагогічного процесу, який би найоптимальніше відповідав нашому статусові. Повірте, відмітила Блакитна, найбільшу ролю у тому, що школа нині відбулася, якраз належить тим людям, які свого часу зважилися сюди прийти. Так, для багатьох з них це справді був ризик..."

Директорка розповідала також про дружнє співжиття учнів з учителями, наводячи зворушливі приклади цього, про самі святкування 5-річчя. „Традиційно, спершу була святкова лінійка. Ми згадали імена тих, хто став торік переможцями обласних та всеукраїнських предметних олімпіяд. Вручали грамоти. До речі, із 77- ми цьогорічних випускників, здавалося б, звичайної середньої школи 68 стали студентами України. Шкільний театр в актовій залі запросив на виставу „Сила гіпнози". В спортовій залі відбулися змагання „Геркулесів" за звання кращого силача клясів... У вестибюлі гостей зустрічала духова оркестра... Прийшли до нас і сусіди з 55-ої школи, з базового садочка ч. 49, діти та педагоги. З будинку творчості школярів оркестра смичкових інструментів подарувала усім присутнім чудову програму. Постаралися і наші шкільні художні колективи, сценічно-інструментальний ансамбль, ансамбль бандуристів, шкільний театр"...

Ось таке живе і діє ця унікальна середня школа в зрусифікованому Миколаєві. Як бачимо, радість з журбою обнялися. Ця чудо-школа заслуговує на нашу, хоч би найскромнішу підтримку. УСЦАК, як спортова інституція, по своїх можливостях допоможе придбати (оплатити) спортове обладнання, Управа УСВТ „Чорноморська Січ" вирішила переслати м'ячі і деякий спортовий інвентар. Сподіваємося на відгук інших наших спортових осередків і приятелів відродження спорту в Україні. Бажаючих підтримати цей проєкт УСЦАК, просимо вислати свою пожертву на адресу: USCAK-SCHOOL Mykolayiw 680 Sanford Ave Newark, N. J. 07106.

Треба сподіватися, знайдуться організації й зацікавлені особи, що постараються набути для тієї школи вище згадані словники, довідники, літературу й музичні інструменти, тобто бандури. Адреса школи: 327058 Україна, м. Миколаїв, вул. Лазурна, 46, середня школа ч. 57, дир. Тетяні Блакитній.

Реорганізація футбольних збірних України

Згідно з рішенням Президії Футбольної Федерації України, новим головним тренером репрезентації країни призначено Валерія Лобановського, головного тренера київського „Динамо". Дотеперішній наставник Йожеф Сабо залишиться в збірній асистентом Лобановського. Президія федерації уповноважила В. Лобановського перейняти нагляд над збірними: олімпійською, юнацькою і молодших, для яких невдовзі Лобановський призначить головних тренерів.

Повернення Лобановського в Україну і успіх київського „Динамо" в іграх Европейської Ліґи Чемпіонатів під його проводом значно сповільнив відплив футбольних талантів з України в Росію і інші країни; зауважується деяка стабілізація і навіть підвищення кляси в цьому спорті в Україні, завдяки чому до складів українських клюбів прибувають чолові футболісти з Росії, Грузії, Болгарії, Білорусі і інших країн.

Тепер усі очікують на чвертьфінальні зустрічі в іграх Европейської Ліґи, що їх має визначені київське „Динамо" з італійським „Ювентусом". Перша зустріч відбудеться в Італії 4-го березня ц. р.

Під сучасну пору київське „Динамо" проходить кінцеву стадію підготови в Ізраїлі, де в товариських змаганнях здобуло дві перемоги з ізраїльським клюбом і молодіжною збірною Росії.

У складі „Динамо" в чергових іграх Европейської Ліґи Чемпіонів, як і взагалі у весняній рунді футбольного сезону, виступатиме кілька нових „леґіонерів" з Білорусі і Грузії. Остаточний склад „Динамо" буде устійнений по закінченні заключної підготови в Ізраїлі.

О. Твардовський

Другий шаховий турнір в Ню Гейвені

31-го січня ц.р. вдруге відбувся шаховий турнір, спозорований Українським Народним Домом у Ню Гейвені. У турнірі взяли участь 13 шахістів.

Першу нагороду в сумі 200 дол. отримав Лев Марків, який здобув у змаганнях 11 точок. 9.5 точки здобув Омелян Марків, якому вручено другу премію — 75 дол. Третю нагороду в сумі 40 дол. одержав Іван Сараді, який набрав 9 точок, а четверте місце з 8.5 точки виборов Йосиф Гладун, який був відзначений нагородою 25 дол.

На п'ятому місці з 8 точками змагання закінчив Ераст Марків. Шосте й сьоме місце відповідно зайняли С.Маріняк і П. Галазан, які набрали по 7 точок, а восьме, дев'яте і десяте місця посіли П. Багет (5 точок), К. Сандборн (4), Т. Делігаті (3.5).

11—13-те місця зайняли з 2-ма точками Т. Гартлер, Р.Ціпеник та І. Далтон.

Нюгейвенська громада щиро бажає всім шахістам великих успіхів у майбутньому.

Орися Марків

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 28-го ЛЮТОГО 1998 р.

Дженкінтавн, Па. Річні загальні збори Пластового Відд. УНС ч. 216 відбудуться о год. 10-ій рано в пластовій домівці УОЦКЦентрі при 700 Сідер Ровд. На порядку: звіти Управи, вибір нової Управи на 1998 р. та вибір делеґата і заступника на 34-ту Конвенцію УНС. Якщо на означений час не прибуде вимагана статутом кількість членів, збори відбудуться і будуть правосильні. Проситься членів прибути. За Управу Юрій Богачевський — голова, Богдан Одежинський — секретар.

ВІВТОРОК, 3-го БЕРЕЗНЯ 1998 р.

Парма, Огайо. Управа 222-го Відд. УНС закликає своє членство прибути на збори для вибору делеґата на 34-ту Конвенцію Українського Народного Союзу, які відбудуться о год. 7-ій веч. у пластовій домівці в приміщенні Астродому школи св. Йосафата при 5720 State Rd. Люба Мудра, секретар.

80-річчя Яра Славутича

У неділю, 25-го січня ц. р., в приміщенні Українсько-Канадського Музею-Архіву українська громада Едмонтону вшанувала поета, д-ра Яра Славутича з нагоди його 80-річчя виставкою його творів і літературним вечором. Виставку відкрив і керував від Об'єднання Українських Письменників „Слово" поет Ярослав Балан. Як на невелике приміщення Музею-Архіву, то досить гарне число людей заповнило залю, щоб оглянути творчість ювілята: 70 книжок, оригіналів і перевидань, різного обсягу поезій, досліджень, наукових статтей, рецензій, спогадів, включно з останнім повним виданням його „Творів" в 5-ти томах, які вийшли у Видавництві „Дніпро" у Києві. До речі, в самій Україні, в різних містах, вже досі вийшло 8 книжок про творчість Ювіляра.

Яр Славутич

Дуже цікаву й вичерпну доповідь про літературну творчість Славутича виголосила д-р Тетяна Назаренко, автор книжки про його творчість п. з. „Правди потужний сплах", що вийшла в Києві 1994 року. Д-р Назаренко ілюструвала свою доповідь цитатами з різних поезій і збірок, давала приклади його любосної лірики, степової, ностальгійної, історіо-софічної, патріотично-громадянської, називала збірки, подавала дати їх виходу в світ, словом — аналізувала й характеризувала його твори як літературознавця.

Після Т. Назаренко Петро Саварин привітав ювіляра від НТШ, якого дійсним членом він вже є багато років, а в свій час навіть очолював Осередок в Едмонтоні і був редактором-видавцем двох західньо-канадських збірників НТШ. Саварин побажав Славутичу ще багато здоров'я, щастя й успіхів, і подякував за те, що ціле своє життя вірно служив українській науці, культурі й мистецтву. Славутич є автором п'яти підручників з української мови, а з його підручника „Конверзейшонал юкреніен", який він написав 1958 року, й досі вчаться в школах Альберти. Тепло привітав ювіляра також Ярослав Скрипник. Скрипник згадав про боротьбу Славутича проти фашистів в Чернігівській Січі, про позитивний вплив його творів на українську молодь по переселенчих таборах, про його пісню „Ми діти українські", яку співає едмонтонське новацтво.

В мистецькій частині вечора Марія Дитиняк, диригентка хору „Дніпро", заграла на програвачі три пісні на слова Славутича: „Саскачеванка", у виконанні трьох хористок „Дніпра", під музику Сергія Яременка, та „Конотопська битва" і „Карпатські січовики", у виконанні Капели бандуристів з Дітройту під дир. В. Колесника, під музику Григорія Китастого. Піснею „Карпатські січовики" згадана капеля бандуристів закінчувала всі виступи в своєму турне по Україні кілька літ тому.

На вечорі в присутності дружини ювіляра Віри і його внуків, самозрозуміло, виступав також ювіляр. Він тепло розповів про свою матір, що в дитинстві розказувала йому „про скрині кам'яні, в яких ховають щастя", свій рід, голодомор, свої мандри, прочитав кілька своїх поезій. З гумором також подав, як читачі в Україні інтерпретують деякі його поезії. Після ювіляра з підсумковим словом виступив журналіст Юхим Красноштан, автор статті про Славутича „Козацького кореня", в книжці „Силуети" і журналі „Вітчизна", який також побажав Славутичу ще чимало літ і успіхів, а тоді мгр Маркіян Ковалюк став показувати на відео різні виступи ювіляра в Едмонтоні. Згадаю, що в Едмонтоні Славутич прожив половину свого життя, і якщо ще є щось таке, як „Канадська Україна" (а автор цих рядків думає, що є) то Славутич зі своєю творчістю був і довго ще буде у перших рядах її найкращих представників.

Чаєм-кавою зі солодким закінчився цей приємний вечір у честь вічно молодого поета, який вже не долає і який творить для своєї любої батьківщини України і для української Канади під північними сяйвами Альберти.

П. Саварин

35-літній ювілей „Українки в світі"

В цьому році минає 35 літ від появи першого числа квартальника Світової Федерації Українських Жіночих Організацій „Українка в світі". Журнал цей інформує читачів про широко закроєну діяльність СФУЖО та її складових організацій, про їхні проєкти, нові видання, конкурси, як також статті про визначні жіночі постаті, пов'язані з історичними датами. Час-до-часу друкуються матеріяли наших представниць до ООН про їхні виступи на міжнародному форумі.

Передплатниками журналу є жінки з різних країн світу, в тому й України, куди по більшості висилається дарові числа. Довголітнім редактором „Українки в світі" є мгр Ярослава Зорич. Один раз в році виходить англомовне число "Ukrainian Woman in the World", яке вже через 25 років редагує Ганна Мазуренко.

Для відзначення цього 35-літнього ювілею журналу, Екзекутива СФУЖО запланувала зустріч з громадянством та відповідну програму. Імпреза відбудеться дня 31-го березня о год. 7:15 вечора в залах Ґалерії КУМФ у Торонто.